Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

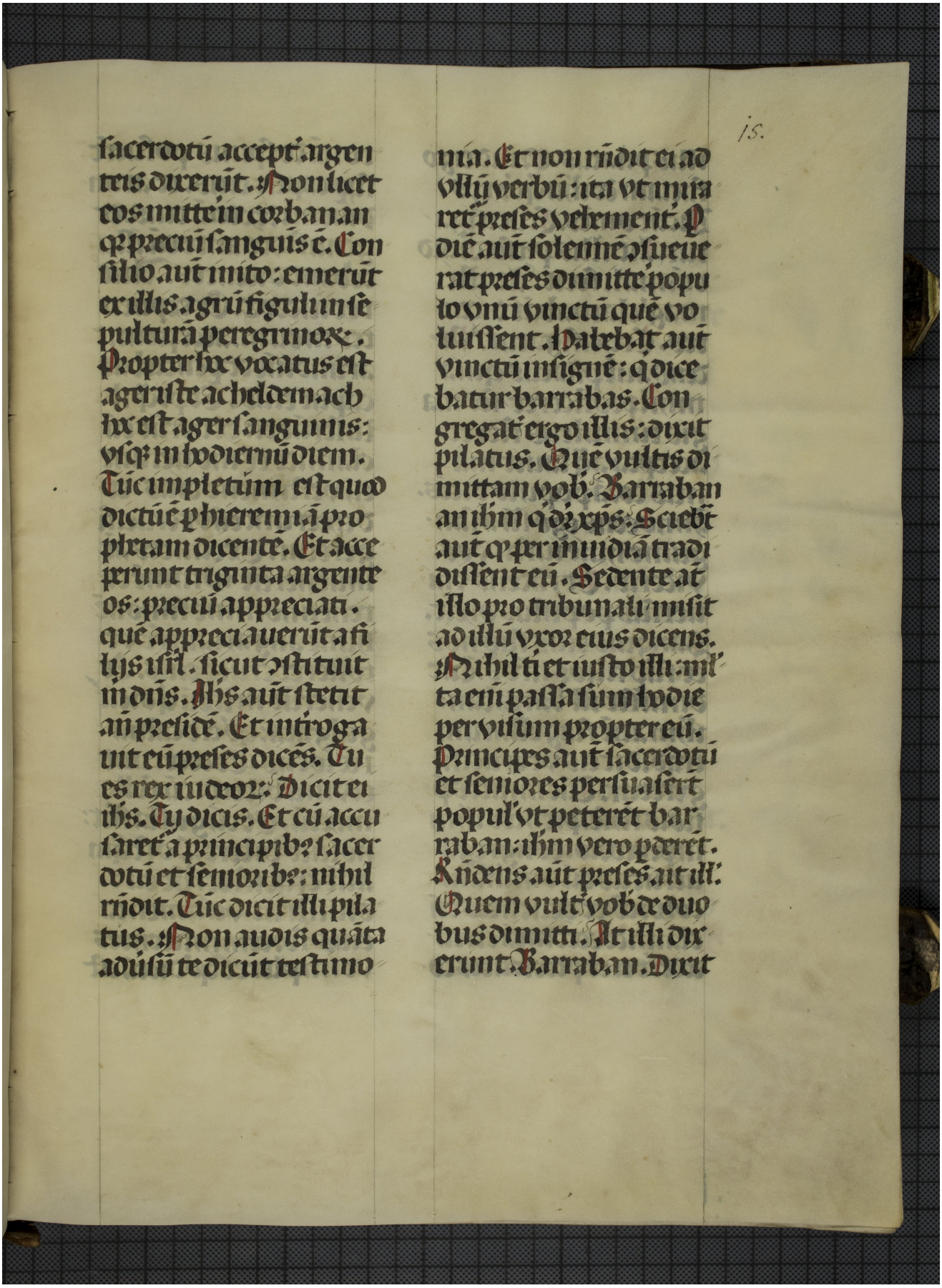

sacerdotū accepta argen
teis dixerūt. ℣ Non licet
eos mittere in corbanan
q̄ pretiū sanguis est. Con
silio aut̄ inito: emerūt
ex illis agrū figuli in se
pulturā peregrinorū.
Propter hoc vocatus est
ager iste acheldemach
hoc est ager sanguinis:
vsq; in hodiernū diem.
Tūc impletū est quod
dictū est p̄ hieremiā pro
phetam dicentē. Et acce
perunt triginta argente
os: pretiū appreciati.
quē appreciauerūt a fi
lys isr̄l. sicut statuit
mihi dñs. Jhs aut̄ stetit
ante p̄sidē. Et interroga
uit eū p̄ses dicēs. Tu
es rex iudeorū? Dicit ei
ihs. Tu dicis. Et cū accu
saret̄ a principib⁹ sacer
dotū et seniorib⁹: nihil
rndit. Tūc dicit illi pila
tus. ℣ Non audis quāta
adūsū te dicūt testimo
nia. Et non rndit ei ad
vllū verbū: ita vt mira
ret̄ p̄ses vehement̄. Q
die aut̄ solemne erat
p̄ses dimittere popu
lo vnū vinctū quē vo
luissent. Habebat aut̄
vinctū insignē: q̄ dice
batur barrabas. Con
gregatis ergo illis: dixit
pilatus. Quē vultis di
mittam vob̄. Barraban
am ihm q̄ dr̄ xp̄s? Sciebat
aut̄ q̄ per inuidiā tradi
dissent eū. Sedente aut̄
illo pro tribunali misit
ad illū vxor eius dicens.
℣ Nihil tibi et iusto illi: ml̄
ta enim passa sum hodie
per visum propter eū.
Principes aut̄ sacerdotū
et seniores persuaserūt
populis vt peteret̄ bar
raban: ihm vero p̄eret̄.
Rndens aut̄ p̄ses ait illis.
Quem vultis vob̄ de duo
bus dimitti. At illi dix
erunt. Barraban. Dixit